

स्पे.क.नं. २७/२०१३ मधील निशाणी ५ वरील आदेश.

१. प्रस्तुत अर्ज वादी यांनी प्रतिवादी विरुद्ध दिवाणी प्रक्रिया संहिता आदेश ३९ नियम १ व २ सह कलम १५१ प्रमाणे तुरतातुरत मनाई मिळण्यासाठी दाखल केला आहे.

२. अर्जदार यांच्या म्हणण्याप्रमाणे अर्ज कलम १ मध्ये नमूद केलेली मिळकत ही दावा मिळकत आहे. अर्जदार यांच्या म्हणण्याप्रमाणे ते व प्रतिवादी नं. १ यांच्यामध्ये दि. ११.४.२०१३ रोजी करार झाला होता. परंतु सदर कराराप्रमाणे त्रयस्थ इसमाची मिळकत सुध्दा करारात समाविष्ट झाली होती, म्हणून दि. ११.४.२०१३ चा करार उभयतांच्या संमतीने रद्द करण्यात आला. त्यानंतर दि. २७.४.२०१३ रोजी नविन करार करण्यात आला व सदर करारात पूर्वीच्या कराराचा उल्लेख केला. कराराप्रमाणे दावा मिळकतीची किंमत रु. ३३,०२,३८०/- अशी ठरली. पैकी रु.१३,११,०००/- प्रतिवादीना रोख देण्यात आले. त्यानंतर दि. ३१.५.२०१३ रोजी रु.५०,०००/- रोख देण्यात आले. करारावर त्याची नोंद घेण्यात आली. त्यानंतर दि. १५.६.२०१३ रोजी रु.१,५०,०००/- देण्यात आले. त्याची पोहोच पावती घेण्यात आली. त्यानंतर दि. २९.७.२०१३ रोजी चेकने रु. १,००,०००/- दिले. त्यानंतर दि. २७.८.२०१३ रोजी रु. २०,०००/- चा चेक दिला व दुसरा रु.५०,०००/- चा चेक दिला, असे रोख रु.१३,११,०००/- व करारानंतर वेळोवेळी रु. ३,७०,०००/- अशी एकुण रु.१६,८१,०००/- रक्कम प्रतिवादी यांना पोहोचली. वादी हे कराराप्रमाणे आपले दायित्व पार पाडण्यास सदैव तयार व इच्छुक होते. परंतु प्रतिवादी यांनी त्यास नकार दिला. वादी यांनी जाहीर नोटीस देवून आक्षेप मागविला, तेव्हा भिमराव पाटील

व शैलेंद्र पाटील यांनी आक्षेप घेतला. परंतु त्यांना रु.५०,०००/— देवून त्यांच्या आक्षेपाची पुर्तता करण्यात आली. त्यानंतर दुल्हनबी झारी यांनी त्यांचे क्षेत्र वगळून खरेदीखत करण्यास हरकत नसल्याचे कळविले. इतर लोकांनीही आक्षेप घेतले होते, परंतु सदरचे आक्षेप खोटे होते. अशा प्रकारे वादी खरेदीखत करून घेण्यास तयार असताना सदर मिळकत प्रतिवादी नं. १ तबदील करण्याच्या प्रयत्नात आहेत. म्हणून त्यांनी सदर मिळकत तबदील करू नये म्हणून मनाई मागितली आहे.

३. प्रतिवादी नं. १ ते ५ यांनी निशाणी १९ वर म्हणणे दिले व अर्जातील कथने नाकारली. त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे त्यांना दि. १३,११,०००/— रोखीने मिळालेले नाहीत. तसेच चेकने व रोखीने रु. ३,७०,०००/— सुध्दा मिळालेले नाहीत. तसेच एकुण संचकार रक्कम रु.१६,८१,०००/— मिळालेली नाही. त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे दावा मिळकत ही घर मिळकत आहे व मुदत हा कराराचा मुख्य गाभा आहे. तसेच वादीचा दावा मुदतीत नाही. त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे प्रतिवादी यांनी वादी यांना नोटीस पाठवून संचकार रक्कम परत देण्याची तयारी दर्शविली परंतु वादीने त्यास नकार दिला. त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे राहिलेली रक्कम देण्याची वादीची इच्छा नाही व मनाई हुकूमाच्या आधारे गळचेपी करण्यासाठी मनाई मागितली आहे.

४. प्रतिवादी नं. ६ ते १० आणि १४ ते २१ यांनी निशाणी २० वर कैफियत दाखल केली व अर्जातील कथने नाकारली. त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे प्रतिवादी नं. १ यांनी प्रतिवादी नं. ६ यांना दावा मिळकती पैकी तळ मजल्याची इमारत तोंडी बक्षीस पत्राने दिलेली आहे. त्यामुळे सदर क्षेत्राबाबत दावा चालण्यास पात्र नाही.

५. उभयपक्षांची कथने विचारात घेवून, खालील मुद्दे निश्चित

केलेले असून सदरचे मुद्दे व त्यावरील निष्कर्ष कारणासहित खालीलप्रमाणे नोंदविले आहेत.

मुद्दे

निष्कर्ष

१. वादीला प्रथम दर्शनी केस आहे

काय ?

... होकारार्थी.

२. न्यायाचा तराजु वादीच्या हक्कात

आहे काय ?

... होकारार्थी.

३. मनाई न दिल्यास वादीचे कधीही पैशात

न भरून येणारे नुकसान होईल असे

वादीने शाबीत केले आहे काय ?

... होकारार्थी.

४. आदेश काय ?

..अंतिम आदेशाप्रमाणे.

का र ण मि मां सा

मुद्दे क्रं. १ ते ३ :

६. वरील सर्व मुद्दे एकमेकांशी संबंधीत असल्यामुळे ते एकत्रीतपणे विचारात घेतलेले आहेत.

७. वादी यांचे विधिज्ञ यांनी युक्तीवाद केला की, वादी यांनी रेकॉर्डवर दाखल केलेली कागदपत्रे व प्रतिवादी यांचे कथन पाहता हेच दिसून येते की वादी यांनी कथन केल्याप्रमाणे करार झालेला आहे व मिळकतीच्या किंमती पैकी जवळ जवळ निम्मी रक्कम संचकार म्हणून दिलेली आहे. अशा परिस्थितीत वादीच्या हक्कात प्रथम दर्शनी केस आहे. तसेच न्यायाचा तराजू वादीच्या बाजूने झुकला आहे. अशा परिस्थितीत दावा मिळकत प्रतिवादीनी विक्री केल्यास वादीचे कधीही भरून न येणारे नुकसान होणार आहे. म्हणून मनाई हुकूम मंजूर करण्याची विनंती केली.

८. प्रतिवादी यांचे तर्फे संधी देवूनही युक्तीवाद करण्यात आला नाही.

९. वादी व प्रतिवादी यांची कथने व रेकॉर्डवरील वादी यांनी निशाणी ३ सोबत तसेच मनाई अर्जाच्या पुष्टयर्थ दाखल केलेली इतर कागदपत्रे यांचा विचार केल्यास प्रथमदर्शनी असे दिसून येते की, वादी व प्रतिवादी नं. १ यांच्या दावा मिळकती संदर्भाने व्यवहार झालेला आहे. सदर कराराप्रमाणे दावा मिळकतीच्या किंमती पोटी जवळ जवळ निम्मी रक्कम प्रतिवादी नं. १ यांना दिल्याचे दिसून येते. अशा परिस्थितीत वादी यांच्या बाजूने प्रथमदर्शनी केस आहे. वादी यांची केस करार पत्राच्या आधारे बेटलेली आहे. सदर केसला कराराचा दुजोरा आहे, शिवाय किंमती पोटी जवळ जवळ निम्मी रक्कम दिलेली आहे. अशा परिस्थितीत न्यायाचा तराजू वादीच्या बाजूने झुकलेला आहे. अशा परिस्थितीत मिळकतीची विक्री प्रतिवादीनी केल्यास अथवा त्यावर बोजा निर्माण केल्यास वादीचे कधीही भरून न येणारे नुकसान होईल. म्हणून वादी मनाई हुकूम मिळण्यास पात्र आहे. याशिवाय वादी यांनी दाखल केलेले निर्णयविधी वादी यांना मदतकारक ठरतात.

१०. वरील कारणासाठी वादी तर्फे करण्यात आलेला युक्तीवाद ग्राह्य आहे. म्हणून वरील कारणासाठी मुद्दे क्र. १ ते ३ होकारार्थी उत्तरले आहेत.

११. अर्जदार यांनी आपली केस सिध्द केली आहे म्हणून खालील आदेश.

आदेश

१. अर्ज निशाणी ५ मंजूर करण्यात येतो.

२. प्रतिवादी अथवा त्यांच्या मार्फत इतर कोणीही यांनी दावा मिळकत तबदील करु नये व त्यावर कोणत्याही प्रकारचा बोजा निर्माण करु नये म्हणून तुर्तातुर्त मनाई हुकूम देण्यात येतो.
३. या अर्जाचा खर्च दाव्याच्या अंतिम निकालाप्रमाणे राहिल.

सही / —

(ना.रा.तळेकर)

दिनांक — १८.१०.२०१६.

दिवाणी न्यायाधीश व.स्तर,
जयसिंगपूर.

I affirm that the contents of this P.D.F. file Judgment are same, word to word, as per the original Judgment.

Name of the Stenographer	S.R. Ladekhan
Name of Court	Civil Court, Sr.Dn. Jaysingpur.
Date of order	18/10/16
Order signed by the P.O. on	18/10/16
Order uploaded on	19/10/16